

Herdenkingsviering in het licht van Alle(r)zielen, 2 november 2019

Thema: Ik vergeet jou nooit

Voorgangers: Jeanneke de Bot en Mieke Mol

Cantor: Huub Bukkems

Pianist: Frank Bockholts

Beamer presentatie en bediening: Paul Hafkemeijer

Aankleding van altaartafel: Marijke Coonen

Mededelingen voorafgaande aan de viering

Paaskaars is al aangestoken

Klankschaal

Welkom

Welkom allemaal,
welkom om met elkaar ruimte te geven
aan het gemis van onze dierbaren die overleden zijn.
Om met elkaar stil te zijn om namen te laten klinken
van hen die ons ontvallen zijn dit afgelopen jaar
en ook eerder in de tijd
en daarnaast ook stil te staan bij hen die overleden zijn,
van wie wij de namen niet kennen,
maar die soms wel gemist worden
maar soms, zelfs ook dat niet.

Lied: Wij zoeken U als wij samenkomen

Inleiding en levend woord

Vandaag, 2 november Alle(r)zielen, komen wij speciaal samen om aan hen te denken die wij moeten missen, kort of al langer geleden.
Wat zullen de woorden “*ik vergeet jou nooit*” vaak gedacht en uitgesproken zijn. We zien ze nu afgebeeld.

“Ik vergeet jou nooit”; ooit was het de titel van een tentoonstelling in museum Sjoel in Elburg, waar Jip Wijngaarden haar werken exposeerde; prachtige schilderijen die vaak betrekking hadden op Bijbelteksten uit de Hebreeuwse bijbel, voor ons beter bekend als het OT. Lijden en het wonderbaarlijk voortbestaan van het joodse volk, was voor haar verbonden met het geloof in de Eeuwige. Zij verwijst met de woorden “ik vergeet jou nooit” naar de Bijbeltekst Jesaja 49, die wij straks gaan lezen en ook legt zij verbinding met het Hooglied; beluistert zij in deze woorden een liefdesverklaring tussen twee geliefden.

Op mijzelf maakte deze tentoonstelling met dit thema, in die tijd, een diepe indruk omdat wij toen zelf een lief mens moesten missen.

Voor een langere tijd kreeg deze afbeelding om die reden een plekje op mijn bureau, toen nog niet direct wetende dat deze woorden “Ik vergeet jou nooit” zo vol betekenis zijn.

Troost en bemoediging, hoop en liefde het werd er allemaal door aangeraakt.

Voor ons is het vandaag het thema van deze viering.

.....

Als wij teruggaan naar het moment dat ons een lief mens ontvallen is, dan moeten we hem/haar loslaten, laten gaan (het wordt zo gemakkelijk gezegd), maar is dat wel wat ons hart ons ingeeft ? Is het niet veel meer dat we deze mens, die we zo missen, willen “bewaren” in ons hart, blijvend willen herinneren?

Om die reden horen we onszelf regelmatig zijn/haar naam uitspreken, vragen dat ook aan de omgeving; “ blijf hem/ haar noemen, alsjeblieft”!

En steeds opnieuw willen we aan de ander vertellen wat die lieve mens voor ons heeft betekend en ons heeft nagelaten; koesteren we herinneringen en vertellen we aan onze omgeving wie die lieve mens in alle kleurschakeringen is geweest.

.....

“ Ik vergeet jou nooit” voor het allereerst werden deze bijbelse woorden uitgesproken door een liefdevolle God; hoor maar, zó staat het geschreven in de bijbel.....

“ Een levende ziel zul je blijven, want Ik, God met de naam “ Ik zal er zijn” , laat niet varen het werk van mijn handen. Je lichaam zal vergaan in de aarde, maar ik zal je ziel bewaren”.

Wat God ooit begonnen is met ons mensen , laat hij tijdens ons leven of als wij deze aarde gaan verlaten niet uit zijn handen vallen.

Zo staat ook geschreven dat al de namen, die we straks gaan noemen, en nog héél veel meer, voor eeuwig staan gegrift in zijn handen.

Dit allemaal is geen “ zeker weten”, maar in Huub Oosterhuis zijn woorden “ wat je niet zeker weet is toch (wel) te –geloven-!

“ IK vergeet jou nooit” ; troostende, hoopgevende woorden, voor ons nu, als we ze kunnen horen uit de mond van de God met die onvoorstelbare, liefdevolle naam “ Ik zal er zijn/ Ik ben er ook voor jou”voor ons, waar het leven voor verder gaat. Ik wens ons allen toe dat wij ook “iets” van deze God mogen ervaren in de mensen om ons heen, door hen heen doet Hij zijn werk.

Ik wil eindigen met woorden van Marijke de Bruijne uit haar Pinksteroratorium:

Aan het einde van het leven
neemt Gods geest de laatste adem
in haar grote waaien op.
Onze geest wordt weer verenigd
met God die haar gegeven heeft.
En wat er blijft
wordt in lucht en aarde opgenomen
voor leven dat opnieuw ontstaat.
Niets gaat verloren.

Oasekaars aansteken

Stil moment terwijl we luisteren naar blokfluitmuziek van Frans Brüggen nr.9 van CD: The art of the recorder

Lied: Psalm 103 III, Hoe is uw naam

Lezing uit Jesaja 49, 14-16; 63, 9-14

Jip Wijngaarden ontleende het thema van de tentoonstelling “ ik vergeet jou nooit” aan de volgende teksten uit Jesaja

Het joodse volk verkeert in ellendige omstandigheden en klaagt:

“ De Heer heeft mij verlaten,
mijn Heer is mij vergeten”.

De profeet reageert met een boodschap van de Eeuwige aan mensen die er zelf niet meer zo in geloven:

“ Maar kan een vrouw haar zuigeling vergeten
of harteloos zijn tegen het kind dat zij droeg?
Zelfs al zou zij het vergeten,
ik vergeet jou nooit,
ik heb je in mijn handpalm gegrift.

De profeet legt uit dat de Eeuwige bij hen was en bij hen zal blijven, op een verborgen wijze:

In al hun nood was ook Hijzelf in nood:
zij werden gered door de engel van zijn tegenwoordigheid.
In zijn liefde en mededogen heeft Hij hen zelf verlost,
Hij tilde hen op en heeft hen gedragen, alle jaren door.

En Hij dacht aan de dagen van weleer.
Waar zijn de herders van zijn kudde.
Waar is Hij die hen bezielde
met zijn heilige geest?
Die Mozes ter zijde stond met zijn kracht,
die voor hen het water kliefde?

Die hen door de diepte leidde,
die ons door de woestijn leidde
zonder dat we struikelden.

Het was de geest van de Heer die hen rust gaf.

Lied: Dit ene weten wij

Gedachte uit: “ ik mis je in alle kleuren” van Margreet Jansen

In verwachting van het leven wordt ons een prachtig woord gegeven

je naam

met letters die elkaar niet kennen
en heel voorzichtig moeten wennen
aan de klank van hun akkoord....
dat mooiste woord

je naam

ik schrijf het op regels
op muren, op ramen
ik laat het versmelten
met andere namen
met liefde en passie
met licht en met kracht
met pijn en verdriet
met donker en nacht
een woord dat door het leven zelf

wordt geademd en gekend
en meer nog dan alleen het heten
laat weten wie je werkelijk bent

je naam

jouw naam is gehoord, is verteld, is geboren
werd een verhaal, een gedicht, een gebed
jouw naam wordt aan het begin
en het einde
voor altijd op de kaart gezet.

jouw naam voert me naar die plek van binnen
waar ik zo zielsveel van jou houd
waar ik je bewaar en ik je koester
waar de tijd geen eind meer heeft
waar liefde al mijn pijn verzacht
en waar dat woord
voor altijd leeft

je naam

Aansteken van vredeskaars en vredewens

Overall waar Jezus kwam begon Hij met:
“ Sjalom, vrede zij u”.
Hij wist zich verbonden
met de Bron van alle leven.

Vanuit die Bron mogen ook wij vrede ontvangen
en met elkaar delen.

Geven we elkaar een teken van vrede.

Geloofsgebed

V. Wij geloven, bij alle kwetsbaarheid van ons mensen,
in licht en liefde, waartoe we geroepen zijn.

**A.Wij geloven in elkaar als weggenoten
die in goede en kwade dagen
verwachtingen en verdriet delen,
die elkaars houvast willen zijn op weg naar morgen.**

V. Wij geloven dat wij leven
van wat anderen ons hebben voorgeleefd.
We houden dankbaar in ere
allen die ons wegen naar toekomst baanden.

**A.Wij geloven in de verbondenheid van mensen
over grenzen van dagen en jaren heen
We geloven in gisteren, vandaag en morgen.**

V. Wij geloven dat wij Hem ter harte gaan,

dat Hij ons nooit aan de vergetelheid zal prijsgeven.
Wij geloven in zijn trouw die duurt tot in eeuwigheid.

**A.Zijn naam is –zo staat geschreven-
“Ik zal er zijn” en “God met ons”.
Hij heeft ónze namen in zijn hand geschreven.**

V. Wij geloven dat Hij wil voltooien
wat Hij in mensen begonnen is,
nieuwe hemel en nieuwe aarde.
Gods woord wordt waarheid:
“zie ik maak alles nieuw”.

Lied: Ubi Caritas (paar keer herhalen) Daar waar liefde is, daar is God

Elke naam, Gedicht van Marinus van den Berg

Elke naam een licht

Elke naam een belofte

Elke naam een verbondenheid

Elke naam een verhaal

Elke naam een gezicht

Elke naam een herinnering

Elke naam noemenswaardig

Wij noemen hun namen

*Wij willen bidden voor de mensen die wij verloren hebben; voor mensen waarvan we nog steeds
houden, voor mensen die we missen en voor mensen van wie we de naam niet kennen.
We noemen nu hun namen en ontsteken voor allen een kaarsje.*

Muziek: Frans Brügger, blokfluit nr.15 van CD: The art of the recorder

Voorbeden

V.Laten we stil worden en bidden tot God,
Die begrijpt al wat wij zeggen
en wat we niet kunnen zeggen,
omdat er geen woorden voor zijn.

Allen: Er zij licht, vrede en rust

Voor hen die hun verdriet niet kunnen verwerken.
Dat zij omwille van U en omwille van hun dierbare dode
worden opgericht uit hun vertwijfeling.
Dat er voor hen een mens mag zijn

die zwijgen, troosten en meedragen kan.

Voor allen die moeten leven met een lege plaats aan hun zijde;
voor hen die treuren om het verlies van een kind, een kleinkind,
een vriend die wegviel uit hun kring,
om een gemis dat niet te noemen is.
Dat zij troost mogen ervaren van God,
die een God van levenden én van doden is.

Voor allen die treuren om dierbaren die nooit terugkwamen,
slachtoffers van natuurrampen, van zinloze oorlogen;
voor de vele kinderen in vluchtelingenkampen, zonder ouders,
voor allen die, nog steeds, sterven door gebrek aan voedsel;
dat hun namen niet verdwijnen in het niets,
maar geschreven staan in de palm van Gods hand

Allen: er zij licht , vrede en rust.

Voor allen die eenzaam stierven, om wie niemand treurt;
voor hen die geen toekomst meer zagen
en het leven niet meer aankonden.
Dat zij bij God mogen ervaren
hoe kostbaar ze zijn in Zijn ogen.

Voor ons , hier bijeen,
geef ons geloof in U onze God en vader;
geef ons het geloof dat de dood het zal verliezen van het leven
dat het licht zal winnen van de duisternis,
de dag van de nacht.
Dat wij de dood niet verdringen,
niet leven in angst.
Dat wij mensen ontmoeten die ons helpen dragen
wat te zwaar is om alléén te dragen.

En we steken een kaarsje aan voor alle troosters,
lieve mensen die ,als het erop aankomt ,
kunnen luisteren en er zijn.

Allen: Er zij licht, vrede en rust

Laten we nog een moment stil zijn voor dat wat nog in ons leeft en deze avond niet genoemd is.....

Goede God, wij kunnen niet geloven
dat het mensenleven uitdooft bij de dood,
dat er niets van overblijft....
U bent een God van levenden,
U kent ons, U draagt ons en wij bestaan in U,
U wilt niet dat wij sterven, maar leven.
Verhoor ons bidden voor allen die wij hier gedenken;
Mogen zij opgenomen worden in Uw eeuwigheid.

Lied: lied van de oproep ten leven, Gvl 615, couplet 1,2

Onze Vader

Collecte
piano muziek

Brood voor onderweg

**A. Onderweg zijn we, onderweg in een wereld
waar grenzen tussen volkeren verdwijnen,
een wereld ook waar iedereen
een eigen plek, een eigen thuis zoekt.**

**Onderweg zijn we, onderweg in een wereld
waar de grens tussen wat kan en wat niet kan
elke dag lijkt te veranderen.
Een wereld waar iedereen ooit een grens moet trekken
tussen wat mag en wat niet mag.**

V. Onderweg ben je, al weet je niet waarheen,
al zou je liever blijven waar je bent.

Onderweg ben je, naar een toekomst die niemand kent.
Maar een ding staat vast:
je weg zal over lichte en donkere paden leiden,
door zonnige en stormachtige gebieden.

**A. Onderweg zijn we, zoals zovelen voor ons,
onderweg in het geloof dat God voor ons uitgaat
en ons in de rug steunt.**

**Onderweg in het vertrouwen dat God ons de vrijheid geeft
en ons opvangt voordat we vallen.**

pakken de mandjes

V. Onderweg zijn we en we delen met elkaar brood
als teken
dat we het niet alleen kunnen
dat we het niet alleen hoeven
dat we het niet alleen mogen.

Laten we brood met elkaar delen,
als teken van onze verbondenheid
met God en met elkaar
voor de weg die Jezus ons is voorgegaan,
de weg die voor ons open ligt
als wij bereid zijn om die weg te gaan.

U geeft het mandje etc.

Slotgedachte

Het was beloofd,
het zou komen voor hen die achterbleven.

Het was beloofd, een helper, een trooster
voor hen die achterbleven.

Het was beloofd, toen door hem, aan hen die achterbleven.
Maar niet alleen aan hen beloofd,
beloofd aan alle mensen, beloofd ook aan ons.

Wij blijven zoeken, wachten, hopen, vertrouwen
dat een helper, de trooster op onze weg komt.

Maar Hij komt niet zoals we verwachten,
niet zoals toen.
Hij is er nu al.

In onze medemens
zit de helper,
de trooster.
Die zit verborgen
in ieder van ons.

Zegenwens allen

**A.Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
bij alles wat ons te doen staat,
bij alles wat we beleven mogen
bij alles wat ons overkomt.**

**Mogen wij voor elkaar een zegen
in het leven dat we samen delen,
zo kwetsbaar als het is.**

V. Moge God ons zegenen in zijn naam
“ **Ik zal er zijn**”. Amen

Slotlied: Die mij droeg op adelaarsvleugels GvL 594

Volgende viering zaterdag 9 november 19.00u; voorgangers Hans van Hak en Huub Bukkems

Tijdens de Advent elke woensdag avond om 19.00u een korte oecumenische viering.

